

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

3 mei 2001

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Joachim Coens c.s. –

houdende algemene bepalingen aangaande het beleid inzake milieuhinder

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
uitgebracht door mevrouw Isabel Vertriest**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jacques Timmermans.

Vaste leden :

de heren Joachim Coens, Gerald Kindermans, Erik Matthijs, Jef Van Looy ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Dominique Guns, de heren Patrick Lachaert, Paul Wille ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Frans Wymeersch ;

de heren Jacques Timmermans, Bruno Tobback ;

mevrouw Isabel Vertriest ;

de heer Jos Bex.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, de heer Mark Van der Poorten ;

de heren Louis Bril, Marc Cordeel, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heer Gilbert Van Baelen ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Julien Librecht, Jan Penris ;

de heren Jacky Maes, Jan Van Duppen ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

292 (1999-2000)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

– Nr. 3 : Verslag over hoorzittingen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de indieners	4
II. Algemene bespreking	5
III. Artikelsgewijze bespreking	8
IV. Stemming	9

DAMES EN HEREN,

De commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening besprak het voorstel van decreet houdende algemene bepalingen aangaande het beleid inzake milieuhinder op 14 juni en 7 december 2000 en 19 april 2001.

Op 8 maart 2001 hield de commissie een hoorzitting met vertegenwoordigers van de Bond Beter Leefmilieu (BBL), de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSg) en de Milieu-inspectie over de eventuele oprichting van een milieuhinderdienst. Daarover werd verslag uitgebracht in stuk 292 (1999-2000) - Nr. 3.

Het voorstel van decreet werd op 19 april 2001 verworpen in de commissie.

I. TOELICHTING DOOR DE INDIENERS

Het voorstel van decreet wordt op 14 juni 2000 toegelicht in de commissie. De heer Joachim Coens stelt dat de problematiek van milieuhinder reeds meermaals aan bod kwam in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening. Hij verwijst naar de bespreking van het jaarverslag 1999 van de Vlaamse ombudsman (*Parl. St. Vl. Parl.* 1999-2000, nr. 41/3), waaruit blijkt dat heel wat klachten van de bevolking handelen over milieuhinder veroorzaakt door geluidsoverlast, stank, stof of overmatige belichting. Geluidsoverlast wordt in belangrijke mate veroorzaakt door het lucht-, spoor- en wegverkeer. Ongeveer 40 percent van de Vlaamse bevolking wordt geconfronteerd met geluidsoverlast.

De heer Joachim Coens vindt het belangrijk dat er maatregelen kunnen worden genomen om milieuhinder tegen te gaan. Hij merkt op dat dit momenteel reeds mogelijk is voor hinderlijke bedrijven, aangezien zij in Vlarem I en II worden onderworpen aan een milieuvergunningsplicht. Bij een correcte uitvoering en handhaving biedt deze regelgeving voldoende garanties voor een optimale beperking van de milieuhinder voortgebracht door deze inrichtingen. Daarnaast zijn er volgens de spreker echter heel wat installaties en handelingen die milieuhinder veroorzaken, maar niet onder de regelgeving voor hinderlijke bedrijven vallen. Voor deze installaties en handelingen werd in voorliggend voorstel van decreet een regeling uitgewerkt. De heer Coens beschouwt deze regeling als complementair aan de bestaande regelgeving voor hinderlijke bedrijven.

De heer Joachim Coens stelt dat een eerste krachtlijn in het voorliggend voorstel de milieukwaliteitsnormen zijn. De spreker vindt het niet wenselijk dat de vormen van milieuhinder die in dit voorstel worden beoogd onder het stelsel van de milieuvergunningen zouden vallen, zoals de hinderlijke bedrijven. Hij vindt de procedures die daarmee gepaard gaan te zwaar. In plaats van voor milieuvergunningen, opteert hij voor een reglementair kader waarin milieukwaliteitsnormen gebiedsgericht worden gehanteerd om bepaalde toelaatbare hinderniveaus op te leggen. Indien deze normen worden overschreden, moet de overheid optreden. De indiener denkt dat op deze manier zelfs een aantal inrichtingen kunnen worden ontheven van een milieuvergunningsplicht, wat een verlichting betekent van de Vlarem-reglementering.

Een tweede krachtlijn is het accent op bemiddeling. De heer Joachim Coens is van oordeel dat klachten inzake milieuhinder beter worden opgelost door bemiddeling, dan langs juridische weg. Om deze reden stelt hij de oprichting voor van milieuhinderdiensten. Deze moeten op verzoek van de burgemeester of van een groep inwoners bemiddelen bij klachten inzake milieuhinder. Tevens moeten ze expertise inzake milieuhinder opbouwen.

De heer Joachim Coens besteedt in voorliggend voorstel van decreet bijzondere aandacht aan geluidshinder, een specifieke vorm van milieuhinder. Volgens de spreker blijkt uit studies dat er in 1998 in Vlaanderen in niet minder dan 258 woonzones nabij autosnelwegen geluidsniveaus van hoger dan 65 dB werden genoteerd. In steden of langs gewestwegen is de situatie amper beter. Voorts werden langs 65 percent van de Brusselse gewestwegen geluidsniveaus boven de 65 dB gemeten. In 5 percent van de gevallen werden zelfs niveaus boven de 75 dB vastgesteld. Wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat vanaf 70 dB de bloeddruk en de agressie van de inwoners meetbaar stijgt.

De heer Joachim Coens verduidelijkt dat de geluidsproductie van voertuigen afhankelijk is van verschillende factoren. Het lawaai van wegverkeer bestaat uit motor- en rolgeluid. Bij lichte voertuigen is het rolgeluid overheersend bij snelheden groter dan 70 kilometer per uur. Bij vrachtwagens bepaalt het motorgeluid tot 110 kilometer per uur het geluidsniveau. Een vrachtwagen produceert gemiddeld evenveel lawaai als tien personenwagens. Een verdubbeling van de verkeersintensiteit heeft een verdubbeling van de geluidsintensiteit tot gevolg. Een verdubbeling van de snelheid creëert een extra geluidsoverlast. Ook het type wegdek heeft

een uitermate belangrijke invloed op de geluidsproductie. Kasseiwegen waarop te snel wordt gereden of wegen met veel putten en barsten creëren enorme geluidsoverlast.

De heer Joachim Coens is van oordeel dat de bevolking vanaf een bepaald niveau van geluidshinder, veroorzaakt door wegverkeer, maatregelen moet kunnen eisen van de overheid. In voorliggend voorstel van decreet legt hij de basis voor strikte normen met betrekking tot geluidshinder van wegverkeer. De indiener verwijst naar Nederland, waar reeds dergelijke strenge normen bestaan. Bewoners langs te lawaaierige wegen kunnen er maatregelen van de overheid afdwingen. Hierbij kan een onderscheid worden gemaakt tussen woningen die gebouwd werden voor de verkeersweg er lag en woningen die later langs de weg werden gebouwd. De normen zijn daarbij veel strikter in woongebieden en woonstraten dan voor huizen die gelegen zijn langs grote verkeersaders. De indiener vindt het belangrijk dat de normen worden gedifferentieerd, onder meer in functie van dag en nacht en binnen en buiten de woning. Concreet stelt hij een maximale toelaatbare geluidsproductie voor van 55 dB langs nieuwe wegen, 65 dB voor nieuwe huizen langs bestaande wegen of maximaal 70 dB voor bestaande huizen langs bestaande verkeerswegen. Indien de geluidsoverlast hoger is, moet de overheid optreden en een geluidsactieplan opstellen. Als voorbeelden van geluidswerende maatregelen noemt spreker snelheidsbeperkingen en het aanbrengen van geluidsschermen of fluisterasfalt. Hij beseft wel dat hiertoe vaak de financiële middelen ontbreken.

De heer Joachim Coens vraagt de Vlaamse regering om in uitvoeringsbesluiten milieukwaliteitsnormen vast te leggen die per gebied bepalen wat de toelaatbare hinderniveaus zijn voor de verschillende vormen van geluidsoverlast. Specifiek vraagt hij dat voor het wegverkeer een actieplan wordt opgesteld indien de vastgelegde normen met meer dan 10 dB worden overschreden.

De heer Joachim Coens benadrukt dat voorliggend voorstel van decreet een kaderdecreet is, dat door de uitvoerende macht moet worden uitgewerkt in uitvoeringsbesluiten.

Het voorliggend voorstel van decreet is ook op het voorzorgsbeginsel gebaseerd : eenieder heeft de plicht milieuverstorende activiteiten of handelingen maximaal te vermijden. Verder bevat het voorstel een aantal bepalingen in verband met het toezicht en de controle, en een aantal strafbepalingen. De wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding

van geluidshinder wordt opgeheven door voorliggend voorstel van decreet.

II. ALGEMENE BESPREKING

Eerste bespreking op 14 juni 2000

De heer Jos Bex wijst erop dat voorliggend voorstel van decreet sterk overeenstemt met het voorstel van decreet van de heer Johan Malcorps houdende bestrijding van de milieuhinder (*Parl.St.* VI. Parl. 1998-1999, nr. 1161/1), dat tijdens de vorige legislatuur werd verworpen. Mevrouw Isabel Vertriest en de heer Jacques Devolder formuleren dezelfde opmerking.

De heer Joachim Coens antwoordt dat hij de bespreking van het voorstel van decreet van de heer Johan Malcorps niet heeft gevolgd, en dat zijn voorstel er geen kopie van is. Hij geeft wel toe dat aan beide initiatieven min of meer dezelfde filosofie ten grondslag ligt, en dat ze een aantal overeenkomsten vertonen. Het lid meent dat dit geen probleem vormt voor de verdere behandeling van zijn voorstel. Het voorstel van decreet is overigens ook geïnspireerd door het voorontwerp van decreet milieubeleid van de interuniversitaire commissie tot herziening van het milieurecht, onder leiding van professor Bocken.

De heer Jos Bex deelt mee dat op Europees niveau een richtlijn wordt voorbereid in verband met de geluidsproblematiek (Proposal for a European Parliament and Council Directive relating to the Assessment and Management of Environmental Noise, Draft 2000-05-16). Daarin wordt voorgesteld om te komen tot Europese normeringen, gelijkvormige metingen in heel Europa, en kaarten voor heel Europa die volgens een bepaalde procedure worden opgesteld. Elke regering kan daarbij nog zelf acties ondernemen. In het voorstel van Europese richtlijn wordt tevens voorgesteld om de Nederlandse richtlijn in verband met lawaaihinder over te nemen, evenals twee regelingen uit twee andere Europese landen. Volgens de spreker komt dit voorstel van Europa vrijwel volledig overeen met voorliggend voorstel van decreet en met het voorstel van de heer Johan Malcorps. Om overbodig of overlappend werk te vermijden, stelt hij voor dat eerst het Europees document grondig wordt bestudeerd.

De heer Joachim Coens gaat ermee akkoord de Europese tekst samen met zijn voorstel van decreet te bekijken.

De heer Jacques Devolder vindt de definitie van milieuhinder in artikel 3 van voorliggend voorstel van decreet te subjectief. Deze definitie luidt als volgt : “elke door de mens veroorzaakte verstoring van het leefmilieu door geluid, geur, stof en licht”.

Mevrouw Isabel Vertriest deelt de kritiek van vorige spreker. Ze vindt het belangrijk dat milieuhinder geobjectiveerd wordt, en stelt dat het Europese voorstel van richtlijn daartoe een betere garantie biedt dan voorliggend voorstel van decreet. Het lid deelt mee dat aan de Vrije Universiteit Brussel onderzoek werd verricht over objectivering van hinder. Ze vraagt dat bij de verdere bespreking aandacht wordt besteed aan een meer objectieve benadering van hinder, en dat voorliggend voorstel eventueel in die zin wordt aangepast.

Voortzetting van de bespreking op 7 december 2000

Mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, deelt mee dat er nog geen standpunt van de Vlaamse regering over het voorstel van decreet is. Er is al wel overleg gepleegd met de administratie over het voorstel.

De minister benadrukt dat iedereen aanvoelt dat er een probleem is op het vlak van milieuhinder, in het bijzonder wat de ‘kleine hinder’ kan worden genoemd. Voor diverse vormen van hinder werden normen uitgewerkt, die via het toekennen van een milieuvergunning aan hinderlijke inrichtingen van klasse 1 of 2 kunnen worden opgelegd. Voor andere vormen van hinder blijft de aanpak problematisch : geurhinder bijvoorbeeld is subjectief en moeilijk te kwantificeren, hoewel er nu studies lopen om tot een meer objectieve benadering te komen. Er zijn ook talrijke klachten over lawaaihinder, die ook met een hinderdecreet niet eenvoudig kunnen worden opgelost, bijvoorbeeld het lawaai van cafés of dansgelegenheden. Hier kan op gemeentelijk niveau worden opgetreden door de politie, maar doorgaans blijven de hinder en de klachten terugkeren. De minister meent dat zich een probleem van handhaving stelt en dat er op gemeentelijk vlak nog geen goed instrument voorhanden is om op een adequate manier met klachten om te gaan.

Uit overleg met de administratie blijkt volgens de minister verder dat er nog juridische problemen zijn met het voorstel van decreet. Ze vermeldt dat de strafsancities in het voorstel zouden moeten worden opgenomen in de algemene regeling inzake handhaving, die in het regeerakkoord is voorzien en die in het decreet algemene bepalingen inzake milieubeleid zou worden opgenomen. De aanpak van milieuhinder moet bij voorkeur worden

opgenomen in het decreet houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid, het betreft immers een algemeen en geen sectoraal milieuprobleem. Er wordt wel erkend dat er nood is aan een verbeterd instrument voor de gemeenten om milieuhinder te benaderen. Positief in het voorstel van decreet noemt de minister de idee van de creatie van milieuhinderdiensten. Dit kan slechts verder in overweging worden genomen na overleg met de gemeenten en na een grondige beraadslaging over de taken van deze diensten. Dergelijke zaken kunnen niet zonder meer door het gewest worden opgelegd. Er wordt ook gesuggereerd dat er een nieuwe taak zou kunnen bijkomen voor de provinciebesturen, die de hinder veroorzaakt door klasse 2-inrichtingen zouden kunnen opvolgen, waardoor de gemeenten zich kunnen toelagen op de inrichtingen van klasse 3.

De minister besluit dat het voorstel van decreet interessante denkpistes bevat, maar wel beperkt blijft tot vrij algemene bepalingen. De uitvoering van deze algemene bepalingen zou aan de Vlaamse regering worden overgelaten, zonder dat duidelijk is of er kans op slagen is. Daarom is volgens de minister nader onderzoek en overleg over de aanpak van milieuhinder noodzakelijk.

Juridische opmerkingen

De minister overloopt verder de juridische opmerkingen die door haar administratie werden gemaakt bij het voorstel van decreet. Een nota met deze opmerkingen wordt ter beschikking van de commissie gesteld.

Het decreet voorziet niet in administratieve of strafrechtelijke sancties bij niet-naleving van de in artikel 5 opgenomen algemene zorgplicht. Bijgevolg moet een schending van de zorgplicht langs burgerrechtelijk vlak worden aangepakt. Het is evenwel zeer betwifelbaar of de invoering van de zorgplicht op dit vlak een verbetering brengt in de huidige situatie.

De bepalingen over milieukwaliteitsnormen in artikel 6 zijn overbodig. Zoals in het decreet zelf wordt aangegeven, bestaat er al een decretale basis die het uitvaardigen van dergelijke milieukwaliteitsnormen mogelijk maakt. Gelet op het streven naar vereenvoudiging van de regelgeving is het invoeren van een dergelijke bepaling niet wenselijk.

De bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de gewesten op het vlak van productnormen is ingewikkeld. Het is niet duidelijk of de in artikel 7 voorgestelde bepaling over de voorwaar-

den waaronder producten en voorwerpen die milieuhinder veroorzaken mogen worden gebruikt, de bevoegdheidsverdeling op bepaalde punten schendt.

In het regeerakkoord werd afgesproken dat een algemene regeling zou worden ingevoerd voor de handhaving van het milieurecht. Het voorstel van decreet voert in de hoofdstukken V – Toezicht, en VI – Strafbepalingen, terzake een bijkomende bijzondere regeling in, enkel voor de problematiek van geluid-, stank-, stofhinder en overmatige belichting. Gelet op het streven naar vereenvoudiging van de regelgeving is het invoeren van deze hoofdstukken niet wenselijk.

De minister voegt eraan toe dat een projectgroep werd belast met het uitwerken van een voorstel om tot een grotere uniformiteit te komen op het vlak van handhaving van het milieurecht.

Reactie van de leden

De heer Johan Malcorps meent dat deze problematiek nader onderzoek verdient en dat moet worden nagegaan of voor milieuhinder geen regeling kan worden uitgewerkt. Het uitgangspunt, ook van het voorstel van decreet, is dat er een verschil is tussen milieuvervuiling en milieuhinder. Milieuvervuiling kan in principe objectief worden gemeten en er kunnen normen voor worden opgesteld. Dit geldt bijvoorbeeld voor water- en luchtverontreiniging, maar ook voor bepaalde vormen van lawaai. De handhaving van deze normen is een ander aspect dat soms problematisch is, maar het principe moet zijn dat – indien nodig en mogelijk – normen worden opgelegd en dat ze moeten worden nageleefd. Milieuhinder daarentegen is volgens de spreker echter doorgaans niet objectief meetbaar en niet te vatten in normen. Hij geeft het voorbeeld van stankhinder : ondanks pogingen om tot een meer objectieve meetmethode en tot geuremissienormen te komen, blijft de subjectieve ervaring van de omwonenden tot op heden vaak de enige aanwijzing. Ook bij lawaai, licht en (onschadelijke) stofdeeltjes moet een subjectieve afweging worden gemaakt, gezien de technische onmogelijkheid om de hinder te meten. Het gaat dan eigenlijk om de relatie tussen het bedrijf en de omwonenden, waarbij bemiddelend moet worden opgetreden. Indien er talrijke en herhaalde klachten zijn, kan men niet anders dan erkennen dat er een probleem is en dat een oplossing moet worden gezocht. Volgens het lid kan dit onder meer door een beroep te doen op de algemene zorgvuldigheidsplicht van het bedrijf.

Er is volgens de heer Malcorps dus behoefte aan de mogelijkheid om te bemiddelen bij duidelijke gevallen van hinder, en dit niet alleen op gemeentelijk maar ook provinciaal en gewestelijk vlak. Er zijn concrete voorbeelden van dossiers waarin de gemeente het probleem onderkent, maar de hogere overheden niet optreden.

De spreker benadrukt dat klachten over milieuhinder ernstig moeten worden genomen, ook omdat de burgers die hinder ervaren, hun vertrouwen in de overheid dreigen te verliezen indien die niet reageert op talrijke en herhaalde klachten.

De heer Joachim Coens wil de juridische opmerkingen van de minister nader onderzoeken. De indiener is het eens met het standpunt van de minister en de heer Malcorps dat de oprichting van een hinderdienst een essentieel aspect is in de gewenste regeling voor milieuhinder. Er kan dan nog worden gediscussieerd over het niveau waarop die dienst het best wordt opgericht. In het voorstel van decreet wordt uitgegaan van een gewestelijke dienst, waarop door de burgemeester een beroep kan worden gedaan om tot een bemiddelingsvoorstel te komen. Het voordeel daarvan is dat de expertise kan worden gebundeld en op lokaal niveau benut. Door met de nodige deskundigheid te bemiddelen, kan worden getracht een antwoord te geven op subjectieve, maar daarom niet minder reële klachten. Over de te volgen piste kan inderdaad nog overleg worden gepleegd, onder meer met de VVSG.

De heer Coens deelt ook het standpunt van de heer Malcorps dat niet moet worden bemiddeld wanneer er een duidelijke norm is die werd overtreden. De indiener herhaalt ook dat een oplossing moet worden gezocht voor het geluid veroorzaakt door vervoer en verkeer. Nu bestaat er geen normering voor het aantal decibels geproduceerd door voertuigen in een woongebied en kunnen de inwoners ook geen maatregelen afdwingen van de overheid.

De heer Coens verwijst naar de opmerking van de minister dat een regeling eerder thuishoort in het decreet houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid. Wordt een wijziging of een aanvulling van dit decreet voorbereid ? Wordt daarbij ook een regeling voor milieuhinder opgenomen ?

Mevrouw Marleen Van den Eynde verwijst naar de vervuiling door vluchtige organische stoffen (VOS) en waarschuwt ervoor dat geurhinder ook schadelijk kan zijn. De hinder zelf kan meestal slechts een beperkte tijd worden vastgesteld. Wanneer de be-

voegde diensten ter plaatse zijn, kan de hinder vaak niet meer worden waargenomen. Het lid wijst ook op het probleem van de geluidsoverlast veroorzaakt door de overheid en geeft het voorbeeld van de hogesnelheidslijn Antwerpen - Brussel, waarbij bijkomende geluidsoverlast wordt veroorzaakt door het plaatsen van betonnen wanden in de spoorbedding. In dergelijke gevallen moet de overheid haar verantwoordelijkheid nemen.

Minister Vera Dua stelt dat een projectgroep de opdracht kreeg om de handhaving van de milieureglementering te bestuderen. De aanpak van de milieuhinder, zoals door dit voorstel van decreet wordt beoogd, is niet opgenomen in de opdracht van de projectgroep. De minister is voorstander van een globale benadering, maar wil ook rekening houden met een eventuele beslissing van de commissie om aan deze problematiek voorrang te geven. De minister laat verder opmerken dat de eventuele oprichting van een hinderdienst ook belangrijke implicaties heeft voor de organisatie en de begroting. Een bijkomende opdracht voor de Milieu-inspectie met het huidige personeelskader van deze dienst acht de minister niet haalbaar.

In antwoord op de opmerking van mevrouw Van de Eynde stelt de minister dat moet worden opgetreden wanneer een bedrijf gevaarlijke stoffen uitstoot. Indien duidelijk is dat het om een schadelijke emissie gaat, zullen er normen worden vastgesteld en moet worden opgetreden bij de overtreding daarvan. Indien nodig moet de milieuvergunning van het bedrijf worden aangepast. Bemiddeling is eerder aangewezen waar er geen meetbare risico's zijn, maar waar de omwonenden wel hinder onder vinden.

De minister laat nog opmerken dat uit de vele klachten blijkt dat de hinderdrempel verschilt van mens tot mens. Bepaalde klachten worden slechts door één buurtbewoner geuit.

Hoorzitting

Op 8 maart 2001 hield de commissie een hoorzitting met vertegenwoordigers van de Bond Beter Leefmilieu (BBL), de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSg) en de Milieu-inspectie over de eventuele oprichting van een milieuhinderdienst, zoals voorgesteld in het voorstel van decreet. Over de hoorzitting wordt verslag uitgebracht in *Parl. St. Vl. Parl. 1999-2000*, nr. 292/3.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De amendementen van de heren Erik Matthijs, Jef Van Looy en Gerald Kindermans zijn opgenomen in *Parl. St. Vl. Parl. 1999-2000*, nr. 292/2.

Amendementen

De heer Erik Matthijs geeft op 19 april 2001 een algemene toelichting bij de amendementen. De voorgestelde wijzigingen zijn ingegeven door de juridische opmerkingen van de administratie van de minister en de reacties naar aanleiding van de hoorzittingen.

Amendement nr. 1 van de heren Matthijs, Van Looy en Kindermans strekt ertoe paragraaf 1 van artikel 6 te vervangen. In de bij amendement voorgestelde tekst wordt aan artikel 1.1.2., § 1, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid een 8° toegevoegd, met een definitie van milieuhinder. Milieuhinder wordt daarin omschreven als "elke door de mens veroorzaakte verstoring van het leefmilieu door geluid, geur, stof en licht".

Door hetzelfde amendement wordt aan artikel 2.2.1. van het decreet van 5 april 1995 een derde lid toegevoegd. Daarin wordt bepaald dat de Vlaamse regering milieukwaliteitsnormen vaststelt die per gebied bepalen welke de toelaatbare hinderniveaus zijn. Daarbij kan een onderscheid worden gemaakt naargelang de aard van de milieuhinder en tussen bepaalde periodes, de dag, de avond, en de nacht, rekening houdend met de bestemming en de functie van het gebied.

Amendement nr. 2 van de heren Matthijs, Van Looy en Kindermans strekt ertoe paragraaf 2 van artikel 6 te vervangen. In de bij amendement voorgestelde tekst wordt aan titel II – Besluitvorming en inspraak, hoofdstuk II – Milieukwaliteitsnormen, afdeling 2 – Bijzondere bepalingen, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid een artikel 2.2.9. toegevoegd. Daarin wordt bepaald dat de Vlaamse regering in het bijzonder milieukwaliteitsnormen vaststelt voor de immissie van geluid voortgebracht door vervoersmiddelen. Zij kan daarbij een onderscheid maken tussen bepaalde periodes, de dag, de avond, en de nacht, rekening houdend met de functie van de betrokken weg, het tijdstip van de bebouwing en de bestemming van het gebied. De wegbeheerder maakt een geluidsactieplan indien de normen bedoeld in het derde lid van artikel 2.2.1. met meer dan 10 dB worden overschreden. De Vlaamse rege-

ring stelt de nadere regels vast met betrekking tot de inhoud van het geluidsactieplan.

Amendement nr. 3 van de heren Matthijs, Van Looy en Kindermans strekt ertoe in § 2 van artikel 7 van het voorstel van decreet het woord "emissie-" te vervangen door de woorden "emissionen voor inrichtingen" en de woorden "en ontwerp- en constructienormen" te schrappen. Met dit amendement willen de indieners tegemoet komen aan de opmerking dat emissionen, ontwerp- en constructienormen voor producten een federale bevoegdheid zijn.

Amendement nr. 4 van dezelfde indieners strekt ertoe in § 1 van artikel 16 van het voorstel van decreet, dat over de strafbepalingen handelt, de woorden "van artikelen 6 en 7" te vervangen door de woorden "van artikelen 5, 6 en 7". Daardoor wordt de niet-naleving van het zorgbeginsel strafbaar gesteld.

Reactie van de minister

Minister Vera Dua erkent dat door de amendementen tegemoet wordt gekomen aan een aantal juridische opmerkingen. De fundamentele vraag hoe en op welk niveau het best een milieuhinderdienst wordt georganiseerd, blijft echter onbeantwoord. Een deel van de milieuhinder wordt reeds aangepakt in het milieuvergunningendecreet en de milieuvergunningenreglementering (Vlarem). De hinder die overblijft betreft vaak lokale situaties en de minister meent dat het onmogelijk is hieraan te verhelpen op het niveau van het Vlaamse Gewest. Het kan ook niet de bedoeling zijn om voor de bemiddeling in lokale hindersituaties honderden gewestelijke wrevelambtenaren aan te werven.

De minister herinnert aan eerdere tussenkomsten over het probleem van de handhaving en de herziening van het decreet houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid. Ze wil verder laten onderzoeken hoe de handhaving en bemiddeling bij milieuhinder adequaat kunnen worden georganiseerd. De minister denkt daarbij aan een getrapte systeem, waarbij de burger niet met onopgeloste klachten op het lokale niveau blijft zitten indien op dat niveau niet wordt opgetreden. De hinderproblematiek zal ook mee worden opgenomen in het algemeen debat over de kerntaken van de verschillende bestuursniveaus.

De minister vindt de bij amendement nr. 2 voorgestelde bepaling om de wegbeheerder een geluidsactieplan te laten opstellen een interessante denkpiste. De minister heeft haar diensten de opdracht

gegeven om de bevoegdheidsverdeling in verband met emissionen en productnormen grondig te bestuderen (amendement nr. 3). Het voorbeeld van geluidsoverlast door het wegverkeer toont echter aan dat het gewest wel immissienormen kan vastleggen, maar dat optreden telkens die worden overschreden, bijvoorbeeld door de autoweg te sluiten, niet eenvoudig is. De overheid kan wel ingrijpen en geluidsbeperkende maatregelen doorvoeren indien blijkt dat de normen systematisch worden overschreden.

De minister besluit dat door de Vlaamse regering rekening zal worden gehouden met de voorgestelde bepalingen en amendementen bij het zoeken naar een oplossing voor de problematiek van de handhaving en milieuhinder.

De heer Erik Matthijs erkent dat het moeilijk is om een definitieve oplossing te geven aan bepaalde concrete hinderproblemen. De voorgestelde amendementen zijn gebaseerd op de juridische opmerkingen die eerder werden gemaakt. Het lid stelt vast dat het voorstel van decreet verdienstelijk wordt geacht, maar dat door de minister verder zal worden onderzocht wat de beste benadering is.

De indieners vragen de stemming over het voorstel van decreet.

IV. STEMMING

De artikelen 1 tot 3 worden zonder verdere opmerkingen verworpen met 6 stemmen tegen 5. De resterende artikelen en het gehele voorstel van decreet worden beschouwd als verworpen met dezelfde stemuitslag.

De verslaggever,

De voorzitter,

Isabel VERTRIST

Jacques TIMMERMANS